

Folketingets Forhandlinger. (321)

5113

6. Marts 1897. I. Beh. af Lovf. om Checks og andre Sigtanvisninger.

5114

S første Paragraf af dette Udkast hedder det, at Anvisningen skal indeholde Angivelse af den Pengesum, der skal betales. Blader man videre til 2det Bilag og kommer til det Forslag, som her behandles, og som det ærede Medlem har været med til at affatte, finder man, at de af mig fremhævede og temmelig uundværlige Ord "Angivelse af den Pengesum, det drejer sig om, ere salbne ud, og vi have saa faaet den Form, hvor med Lovforslaget indledes, at en Check skal indeholde Pengesummen, der skal betales. Dette er ganske vist ikke noget, der har særlig stor Betydning; men et Lovforslag bør jo dog ikke blot med Hensyn til Indholdet, men ogsaa i Maaden, hvorpaa Indholdet fremtræder, fyldestgøre visse Fordringer med Hensyn til Korrektheden. Det er som sagt ikke min Hensigt at komme nærmere ind paa de enkelte Paragraffer; jeg vil kun udtale til Slut en Forventning om, at Sagen maa faa den grundige Behandling, som den fortjener, og at man ikke vil forsøge at jage den igennem under det skandinaviske Flag, men give Rigsdagen og dens Medlemmer Tid til fornøden Overvejelse.

Evend Svgsbro: Jeg hilser det foreliggende Lovforslag med Tilfredsstillelse, allerede fordi det er et Skridt videre paa Vejen til sælles nordist Lovgivning, der altid har min fulde Paakjendelse, men ogsaa fordi jeg til fulde indser den praktiske Betydning af at faa Brugten af Checks og Anvisninger i det hele saa udviklet som muligt. Det er af økonomisk Betydning, at man kan have sine Penge staaende til Forrentning i en Bank, lige til de skulle bruges og ikke behøver at have dem liggende i sin Kasse. Det er derhos mindre risikabelt og er endelig en Nemhed for vedkommende, fordi man overlader en Del af sit Regnskab til en Bank. Men der er ganske vist et Punkt i Lovforslaget, som jeg er meget betænkelig ved, og det er Bestemmelsen i § 8, som den ærede første Taler (C. Hage) gif noget let hen over. Jeg siger noget let, naar henses til den dog ikke ganske korte Omtale, som dette Punkt jo netop er Genstand for i den første Kommissionsbetænkning. Det er Bestemmelsen om, at Accept, tegnet paa en Check, er uden Retstvirkning. Den ærede første Taler om talte jo som Motivering deraf kun Hensynet

til de svenske Seddelbanker. Den Anvendelse af Accept paa en Check, som har størst praktisk Betydning her i Landet, er jo den, at man, forinden man afgiver Anvisningen som Betalingsmiddel, lader den "notere" i den Bank, paa hvilken den trækkes. Deri tager jeg sikkert ikke fejl. Det fremgik vist ogsaa af den ærede Talers Ytringer, at saadan Notering falder ind under Accept. Betydningen af en Notering fra Bankens Side eller en Paategning om, at denne Anvisning er "god" — det er jo det Udtryk, man bruger, navnlig i Amerika, hvor disse Checks Anvendelse vel er den største, der overhovedet kendes — Betydningen deraf er den, at man saa haade fra Udstederens og Modtagerens Side er bleven bekendt med, sikker paa, at nu har vedkommende Bank dette Beløb disponibelt til Udbetaling ifølge denne Anvisning, og det er klart, at Tilliden til Anvisningen stiger i overordentlig Grad derved. Thi selv om det ganske vist er saa, at der hersker stor Tillid i Forretningsverdenen til Anvisninger — en Tillid, der ganske naturligt maa styrkes, naar man faar de ganske forte Betalingsretter indførte ved denne Lov — er det klart, at den vil blive betydelig større, naar man paa en Anvisning har Bankens Notering eller Accept i den Forstand, at saa, at Banken nu herigennem erkender, at den er "god", at Pengene ere der. Meningen med en Check er jo netop, som den ærede Taler (C. Hage) anførte, den, at den skal tjene som Betalingsmiddel, og altsaa alt, hvad der kan tjene til at gøre den sikker som Betalingsmiddel, skulde man synes, netop hører hjemme i en Lovgivning om Checks. Men desuagtet siges det her, at Bankens Accept og derunder vel dens Notering skal være ganske ugyldig, og betragtes som uftrevet. Nu er det jo meget uansteligt at gøre nogen Indbending mod et enkelt Punkt i den foreliggende Lov, fordi det skal være en sælles, nordist Lov, og navnlig da mod et Punkt, som jeg ikke kan nægte, det har særlig Betydning, er ens i de paagældende Lande. Jeg vil ogsaa til Trods for denne min Indbending kunne gaa med til at vedtage Loven med denne Bestemmelse, fordi den jo ikke affatter eller forbyder andre Anvisninger end Checks. Tværtimod den opretholder jo fuldt ud de nu almindelige Anvisninger og indfører endog i de Para-